

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr 7.

Katowice, dnia 30 maja 1938 r.

Rok VI.

T R E Ś Ć :

1. POCZTA:

- poz. 72. Interpretacja art. 2 ustawy o poczcie.
- poz. 73. Zbiorowe przesyłki listowe.
- poz. 74. Paczki żywnościowe P. P. W. — Uzupełnienie zarządzenia.

2. TELEGRAF i TELEFON:

- poz. 75. Prywatne urządzenia telefoniczne oraz radiowe stacje nadawczo — odbiorcze w strefie nadgranicznej.

3. ADMINISTRACJA:

- poz. 76. Postępowanie ze zużytymi księgami oraz dokumentami.
- poz. 77. Zakaz uprawiania handlu w urzędach i agencjach p. t.
- poz. 78. Przestrzeganie godzin urzędowych.
- poz. 79 Wykazy przypisanych, uiszczonych oraz stan zadłużenia władz, urzędów i instytucyj państwowych i wojskowych z tytułu należności telef. telegr.

**DBAJ O ROZWÓJ RADIOFONII, BO TO CZYNNIK OŚWIATY DLA
OGÓŁU, A DLA P.P.T.T. ŹRÓDŁO DOCHODU.**

POCZTA.

72.

Interpretacja art. 2 ustawy o poczcie.

Prawo wyłączności państwowej co do poczty obejmuje listy zamknięte i otwarte tylko z zawartością korespondencji o charakterze bieżącym i osobistym.

Art. 2 ust. 1 lit. a ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii z dnia 3.VI 1924 r. (Dz. U. M. P. i T. № 20 z 1933 r. poz. 84) postanawia, że „prawo wyłączności co do poczty obejmuje przyjmowanie, przysyłanie i doręczanie listów zamkniętych i otwartych, oraz kartek pocztowych“.

Powyższe postanowienie należy rozumieć w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów № PW. 105/13 z dnia 10.V 1938 r. w ten sposób, że prawem wyłączności są objęte tylko te przesyłki listowe zamknięte i otwarte, które zawierają korespondencję o cha-

rakterze osobistym i bieżącym. — Wszystkie inne przesyłki listowe, a więc druki, próbki towarów, papiery handlowe i przesyłki mieszanane, nie są objęte wyłącznością państwową co do poczty i dlatego przyjmowanie ich przysyłanie i doręczanie z ominięciem poczty jako dozwolone, nie podlega sankcjom z art. 38 przytoczonej ustawy.

№ PP 42 z dnia 16 maja 1938 r.

73.

Zbiorowe przesyłki listowe.

Przesyłka urzędowa zawierająca kilka pism oznaczonych różnymi liczbami czynności i dotyczących różnych spraw czy osób, nie jest przesyłką zbiorową.

Dyrekcja stwierdziła, że liczne placówki pocztowe nie rozumieją należycie znaczenia określenia „przesyłki zbiorowe“, w rozumie-

niu art. 5 ustawy o pocztach, telegrafach i telefonach (Dz. Urz. M. P. i T. № 20 z 1933 r., poz. 84) i skutkiem tego podciągają niewłaściwie pod to pojęcie wysyłane sobie wzajemnie przez władze i urzędy przesyłki listowe, zawierające w jednej kopercie kilka pism (dotyczących różnych spraw, czy różnych osób).

Zwraca się przeto placówkom poczt. uwagę, że art. 5 przytoczonej ustawy określa wyraźnie, co należy rozumieć pod pojęciem „przesyłki zbiorowe”. Przesyłki zbiorowe są to wyłącznie przesyłki z zawartością listów lub kartek, pochodzących od różnych osób, lub przeznaczonych (adresowanych) do różnych osób z wyjątkiem zbiorowej korespondencji rodzinnej — (Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 16 z 1935 r., poz. 226). Wysyłanie takich zbiorowych przesyłek nie tylko przez osoby prywatne, lecz od dnia 1.IV 1938 r. — w związku z tut. zarządzeniem zamieszczonym w Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 5 z 1938 r., poz. 62 — także przez władze i urzędy do miejscowości, w których zaprowadzono pocztową służbę doręczeń, jest niedozwolone.

Listowa przesyłka urzędowa zawierająca więcej pism (oznaczonych różnymi liczbami

czynności i dotyczących różnych spraw, czy osób) nie może być uważana za zbiorową. № PP. 42 z dnia 13 maja 1938 r.

74.

Paczki żywnościowe P. P. W. — uzupełnienie zarządzenia.

Na zarządzenie Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 23.IV b. r. № PW. 113/12 poleca się poczynić w zarządzeniu tut. Dyrekcji ogłoszonym w Dz. Zarz. № 10 z 1937 roku poz. 64. następujące uzupełnienia:

1) w pkt. 1 na końcu dodaje się zdanie o następującym brzmieniu:

„Natomiast nie mogą przysyłać w stosunku wzajemnym za opłatą ryczałtową próżnych opakowań (skrzyń, koszów) od przesłanego towaru“.

2) Po pkt. 1. dodaje się nowy pkt. 1-a o następującym brzmieniu:

„1a) Opłaty dodatkowe za paczki żywnościowe, nadane jako ochronne lub pilne Oddziały (placówki) P. P. W. winny opłacać gotówką przy nadaniu“.

№ PP 71 z dnia 4 maja 1.38 r.

TELEGRAF i TELEFON.

75.

Prywatne urządzenia telefoniczne oraz radiowe stacje nadawczo-odbiorcze w strefie nadgranicznej.

W myśl rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 12, poz. 84) posiadanie w strefie nadgranicznej wszelkiego rodzaju aparatów, urządzeń i innych środków dających możliwość porozumiewania się na odległość (np. telefon, radio itp.) z wyjątkiem aparatów radiofonicznych odbiorczych, wymaga specjalnego zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej, niezależnie od zezwoleń innych władz wymaganych przez odpowiednie przepisy.

W wykonaniu tego rozporządzenia zostało wydane rozporządzenie Wojewody Śląskiego z 23.VII 1937 r. (Gazeta Urzędowa Wojew. Śl. № 31), które dokładnie określa obszar strefy nadgranicznej.

W myśl tego rozporządzenia obowiązującego w Woj. Śl. od dnia 15 sierpnia 1937 r., od obowiązku uzyskiwania specjalnego zezwo-

lenia władzy administracyjnej są zwolnieni abonenci sieci telefonicznych Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów w Katowicach.

Za abonentów uważać należy osoby (fizyczne i prawne) zamieszczone w aktualnym urzędowym spisie abonentów sieci telefonicznych Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów w Katowicach, posiadające oznaczoną numerem stację abonentową w rozumieniu § 2, ust. 5. Ordynacji telefonicznej i korzystające z niej w granicach ustalonych § 4 tejże Ordynacji.

Wymagane jest natomiast specjalne zezwolenie na zakładanie, posiadanie, eksploatację i używanie w strefie nadgranicznej już założonych lub założyć się mających wszelkiego rodzaju prywatnych urządzeń telefonicznych, o których mowa w § 9 Ordynacji telefonicznej, bez względu na to, czy urządzenia te są lub nie są włączone do sieci telefonicznych eksploatowanych przez p. p. „P. P. T. i T.“. (A więc zezwoleniu władzy administracyjnej podlegają znajdujące się w strefie nadgranicznej wszystkie prywatne stacje abonto-

we, wewnętrzne i domowe, oraz prywatne obwody rozmówne i sygnalizacyjne, amatorskie radiostacje doświadczalne i radiostacje naukowo-doświadczalne).

Zezwolenia te wydają powiatowe władze administracji ogólnej (Starostwa, w Katowicach i Chorzowie — Dyrekcje Policji). Właściwą do udzielenia zezwolenia jest ta powiatowa władza administracji ogólnej, na której obszarze urządzenie telefoniczne w całości się znajduje. O ile urządzenie takie znajduje się na obszarze dwu lub więcej powiatów, właściwą jest ta władza administracji ogólnej, na której obszarze znajduje się siedziba przedsiębiorstwa względnie miejsce zamieszkania osoby fizycznej.

Podania o zezwolenia, winny obok samego wniosku zawierać uzasadnienie potrzeby posiadania prywatnych urządzeń telefonicznych oraz dokładny opis i plan tych urządzeń. Powiatowe władze administracji ogólnej mogą w razie potrzeby zażądać dodatkowych wyjaśnień.

Wymienione wyżej podania oraz zezwolenia wydawane na skutek tych podań są wolne od opłaty stemplowej na podstawie art. 142, pkt. 27 i art. 160, pkt. 1 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Rz. P. № 64 z r. 1935, poz. 404).

Stosownie do powyższego należy udzielić informacji zainteresowanym, zgłaszającym się w urzędach.

№ 2409 z dnia 27 maja 1938 r.

ADMINISTRACJA.

76.

Postępowanie ze zużytymi księgami oraz dokumentami.

Urzędy i agencje zechcą przeprowadzić w zarządzeniu z dnia 4.III b. r. № OOg. 71 (Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 3 poz. 39) w § 1 następujące poprawki:

- 1) w punkcie A/1 „przez jeden rok”: po słowie „pocztowych” umieścić przecinek i dopisać słowa „dowodowe egzemplarze czasopism”.
- 2) w punkcie A/4 „przez trzy lata: „w prawej szpalcie druku str. 21 skreślić w wierszach 4 i 5 słowa „księgi przyjętych przekazów pocztowych”, a w wierszach przedostatnim i ostatnim słowa „zrealizowane przekazy pocztowe i telegraficzne”,
- 3) w punkcie A/7 „przez dziesięć lat”: po wyrażeniu „(§ 52 przep. IX. G. 1)” dodać przecinek i wpisać „kartki gazetowej książki nadawczej i zawiadomienia wysyłkowe na czasopisma”.

Jednocześnie zawiadamia się, że Ministerstwo Poczty i Telegrafów zarządzeniem z dnia 26.III b.r. № PW 820/12 zezwoliło Izbie Kontroli Rachunkowej P. i T. na wydzielanie ksiąg przekazowych i przekazów wypłaconych obrotu krajowego już po upływie 2-letniego okresu ich przechowywania.

№ OOg. 71 z dnia 6 maja 1938 r.

77.

Zakaz uprawiania handlu w urzędach i agencjach P. T.

Stosownie do zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 30.IV 1938 roku № GMO. — 1001 przypomina się wszystkim jednostkom eksploatacyjnym tut. Okręgu — zakaz uprawiania wszelkiego rodzaju handlu w obrębie lokali służbowych zarówno osobom, które trudnią się tym zawodowo, jak i pracownikom p. t.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy punktów żywnościowych P. P. W.

Jednocześnie nadmieniamy się, że niektórzy domokrażcy i przedstawiciele firm oferujący pracownikom sprzedaż różnych towarów, powołują się na rzekome zalecanie lub upoważnienie ich do sprzedaży przez Dyrekcję Okręgu Poczty i Telegrafów, względnie Zarząd Okręgu P. P. W.

W związku z tym wyjaśniamy się, że tak Dyrekcja jak i Zarząd Okręgu P. P. W. nie wydają zaleceń lub upoważnień tego rodzaju osobom.

№ OOg. 129 z dnia 16 maja 1938 r.

78.

Przestrzeganie godzin urzędowych.

Naczelnym zadaniem wszystkich organów P. P. T. T., a więc przede wszystkim urzędów i agencji jest wytworzenie takiego stosunku

między obywatelem a przedsiębiorstwem, by obywatel-klient miał pełne zaufanie do przedsiębiorstwa oraz przekonanie, że jego organa spełniają rzeczywiście swe funkcje dla ogólnego dobra Państwa i jego obywateli.

Ażeby klient nabrał tego przekonania jednostki eksploatacyjne muszą dążyć wszelkimi środkami do takiego zorganizowania obsługi publiczności, która by zapewniała szybką i sprawną obsługę klienta bez jakiegokolwiek marnotrawstwa czasu, w myśl hasła „czas — to pieniądz“.

W tym celu również urzędy i agencje są obowiązane przestrzegać ściśle wyznaczonych godzin pracy w służbie zewnętrznej, t. j. rozpoczynać służbę punktualnie.

Przy tym podaje się do wiadomości, że Pan Prezes Rady Ministrów upoważnił Panów Wojewodów do przeprowadzania kontroli, czy władze, urzędy i organa na terenie danego województwa przestrzegają godzin urzędowych ustanowionych do przyjmowania i załatwiania interesantów.

O dokonaniu takiej kontroli oraz o jej wyniku mają urzędy, agencje donosić każdorazowo bezzwłocznie krótkim sprawozdaniem.

Dla zapewnienia należytej sprawności oraz punktualności w służbie zarządza się:

1) Wszyscy pracownicy mają się zgłosić do zajęć służbowych na 10 minut przed rozpoczęciem godzin pracy tak, by mogli poczynić odpowiednie przygotowania i rozpocząć urzędowanie dla publiczności punktualnie.

2) Każdy urząd powinien wprowadzić zapisek obecności pracowników w służbie, w którym ma zanotować, w których godzinach każdy poszczególny pracownik pełnił służbę i na jakim miejscu pracy. Fakt nieobecności pracownika w służbie uwidacznia się również w zapisku przy podaniu przyczyn n. p. „chory“, „urlop“, „wyjazd służbowy do . . .“ i t.p. Zapisek ten prowadzi się miesięcznie.

Większe urzędy mogą zaprowadzić takie zapiski dla każdego oddziału względnie działu z osobna, jednak w tym wypadku zapiski

poszczególnych oddziałów (działów), powinien sprawdzać osobiście naczelnik urzędu wzgl. jego zastępca co najmniej kilka razy w miesiącu.

3) pracownicy na stanowiskach kierowniczych — w wypadku wyjazdów służbowych — powinni pozostawić pisemne lub ustne dyspozycje dla swoich zastępców.

Naczelnicy urzędów obwodowych, wyjeżdżając na inspekcje podległych jednostek wykonawczych powinni powiadomić o miejscu pobytu swych zastępców telefonicznie bezzwłocznie po przybyciu do danego urzędu (agencji).

Jeżeli w czasie nieobecności naczelnika urzędu, jego zastępca musi opuścić swoje miejsce służbowe, ma przed wyjściem wyznaczyć jednego z pracowników do chwilowego zastępstwa oraz podać, dokąd się udaje, tak, by w razie potrzeby można go odszukać.

W każdym razie nie może zaistnieć nigdy wypadek, żeby w urzędzie nie było ani naczelnika urzędu, ani też zastępcy lub też nikt z pracowników nie wiedział, gdzie przebywa — w godzinach urzędowych — naczelnik urzędu (zastępca).

Nr OOg. 111 z dnia 30 kwietnia 1938 r.

79.

Wykazy przypisanych, uiszczonych oraz stan zadłużenia władz, urzędów i instytucji państwowych i wojskowych z tytułu należności telef. telegr.

Wobec wejścia w życie z dniem 1.IV b.r. nowych przepisów tom V. Tf. 4 znosi się zarządzenie Dyrekcji Nr AK 330 z 6.XI 1937 r., ogłoszone w Dz. Zarządzeń Dyrekcji Okr. P. i T. Nr 18 poz. 134, które stało się nieaktualne. Wymienione zarządzenie należy skreślić z ewidencji zarządzeń aktualnych, ogłoszonych w Dz. Zarządzeń Nr 16 z 1937 r. w grupie Telefon poz. 99. i zaprzestać sporządzania wykazów, które obecnie stały się zbędne.

Nr AK 330 z dnia 13 maja 1938 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZTY i TELEGRAFÓW

(Oddział Ogólny)

KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr 18.

PRENUMERATA NA ROK 1938 WYNOŚI:

roczna 4 zł. 80 gr.

półroczna 2 zł. 40 gr.

kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. Nr 300 516.